

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-11509
Otsuse kuupäev 22.10.2026
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja My Fitness AS (11273563)

Tarbija nõue Lepingust taganemise nõue

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus osaliselt.
2. Tuvastada, et tarbija ja My Fitness AS-i vahel 16.06.2025 sõlmitud liikmeleping nr 347926 lõppes 31.08.2026 ning et My Fitness AS-il ei ole õigust nõuda tarbijalt selle lepingu alusel tasu 31.08.2026 järgneva aja eest.
3. Kohustada My Fitness AS-i tühistama tarbijale liikmelepingu nr 347926 alusel 31.08.2026 järgneva aja eest esitatud arved, sealhulgas 2026. aasta septembri ja oktoobri arved.
4. Jätta rahuldamata tarbija nõue augusti 2026 kohatasu arve nr 26438865 tühistamiseks ja arstitõendi eest tasutud 15 euro hüvitamiseks.
5. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakoh tule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Vaidlus puudutab tarbija ja kaupleja vahel 16.06.2025 sõlmitud spordiklubi liikmelepingut 347926 ja selle alusel esitatud arveid. Tarbija avaldab et viibis operatsioonil ning ei saanud tervislikel põhjustel jõusaaliteenuseid kasutada. Ta teavitas sellest kauplejat ja taotles liikmelisuse peatamist, kuid kaupleja küsis selleks tervises seisundit tõendavaid dokumente, mida tarbija ei soovinud esitada. Tarbija leiab, et veebilehel avaldatud teabe kohaselt oli puhkuse vormistamine võimalik sõltumata põhjusest. Tarbija märgib ka, et juuni lõpu seisuga ei olnud tema klubikaart enam kehtiv ning tal puudus võimalus teenust kasutada, kuid sellest hoolimata esitati talle arveid ning teatati kohustusest tasuda ka augustikuu arve. Tarbija märgib, et ta ei ole sõlminud ega allkirjastanud lepingut, mille alusel oleks ta kohustatud vaidlustatud makseid tasuma.

Tarbija soovib, et temalt ei nõutaks tasu perioodi eest, mil tal tervislikel põhjustel ei olnud võimalik teenust kasutada, ning et tühistataks vaidlustatud arved (sh augustikuu arve), kuna tema hinnangul ei olnud tal võimalik teenust kasutada ega sellest tegelikult kasu saada.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitab, et tarbija pöördus 21.05.2025 sooviga panna oma liikmelisus pausile. Kaupleja liikmelepingu tingimused näevad ette, et treeningpuhkuse algus sõltub avalduse esitamise kuupäevast. Kuna esitasite puhkusesoovi pärast kuu 14. kuupäeva, ei olnud lepingu kohaselt võimalik vormistada tavapärasest treeningpuhkust järgmise kalendrikuu algusest.

Kaupleja märgib, et tervislikel põhjustel treeningvõimetuse korral võimaldab ta erandkorras nn erakorralist treeningpuhkust. Tegu ei ole lepingutingimusega, vaid kaupleja suuremeelsusega tulla eriolukordades oma liikmetele vastu. Eriolukorra tõendamiseks ja selle alusel erakorralise treeningpuhkuse vormistamiseks palus kaupleja esitada treeningvõimetust kinnitava tervishoiutöötaja tõendi. Kaupleja teavitas tarbijat korduvalt tõendi esitamise vajadusest ning selgitas, et detailseid terviseandmeid ei nõuta. Kuna tõendit esialgu ei esitatud, puudus kauplejal alus erakorralise treeningpuhkuse vormistamiseks või juunikuu liikmemaksu ümberarvestamiseks.

Kaupleja selgitab, et tarbija avaldas soovi liikmesus lõpetada 21.07.2025. Liikmelepingu tingimuste kohaselt oli leping võimalik lõpetada kõige varem 31.08.2025 ning seetõttu kuulusid kaupleja hinnangul lepingu alusel tasumisele juuni-, juuli- ja augustikuu tasud.

Vastuseks tarbija väitele, et ta ei ole lepingut sõlminud ega allkirjastanud, märgib kaupleja, et tarbija liitus liikmeks veebikeskkonnas ning nõustus seal liikmelepingu tingimustega. Kaupleja viitab ka lepingu tingimusele, mille kohaselt tuleb liikmemaksu tasuda sõltumata sellest, kas teenust tegelikult kasutatakse või mitte.

Asjaolu kohta, et tarbija klubikaart juuni lõpu seisuga ei töötanud, selgitab kaupleja, et teenuse kasutamine peatati võlgnevuse tõttu vastavalt liikmelepingu tingimustele. Kaupleja hinnangul ei vabasta selline piirang liikmemaksu tasumise kohustusest.

Tarbija esitas kauplejale arstitõendi 31.07.2025. Selle alusel krediteeriti juuni- ja juulikuu liikmemaksuarved ning vormistati juuni, juuli ja august treeningpuhkuse kuudeks. Kaupleja hinnangul tuleb tarbijal tasuda üksnes treeningpuhkuse kohatasud kokku 24 eurot (8 eurot iga kuu eest). Kuna pärast tõendi esitamist on vaidlusaluse perioodi arved ümber arvestatud, ei pea tarbija tavapäraseid liikmemakse tasuma.

Kaupleja teatab ka, et kuna tarbijale on vormistatud treeningpuhkus erakorraliselt tagasiulatuvalt juuni, juuli ja augustikuuks 2026 kohatasu alusel 8 EUR kuu. Kokku 24 EUR. Arved on hetkel veel tasumata. Alates septembrist aktiveerub liikmeleping. Kui tarbija soovib siiski lepingut lõpetada augustikuu lõpuga, siis tuleb tal sellest teada anda.

Tarbija ei nõustu kaupleja vastusega. Ta leiab, et kaupleja on esitanud põhjendamatuid nõudeid treeningpuhkuse vormistamisel. Tarbija märgib, et nii MyFitnessi kodulehel kui ka lepingus on

sätestatud õigus võtta treeningpuhkust mis tahes põhjusel, kuid kusagil ei ole nõutud arstitõendi esitamist. Seetõttu peab tarbija põhjendamatuks talle arstitõendi hankimisega tekkinud 15-eurost kulu.

Samuti ei nõustu tarbija augustikuu arve esitamisega. Tarbija viitab talle saadetud e-kirjale, milles teatati liikmelepingu ühepoolsest lõpetamisest alates 31.07.2026, ning küsib, millisel alusel esitatakse talle seejärel arve 2026. aasta augusti eest.

Tarbija selgitab, et tal ei ole vastuväiteid juuni ja juuli treeningpuhkuse tasu maksmisele, kuid leiab, et arstitõendi maksumus tuleks talle hüvitada. Tarbija teeb ettepaneku tasuda kauplejale 1 euro, arvestades kahe kuu treeningpuhkuse tasust maha arstitõendi hankimise kulu.

Lisaks rõhutab tarbija, et on seni kõik arved õigeaegselt tasunud ning peab vastuoluliseks olukorda, kus talle teatatakse lepingu lõpetamisest, kuid samal ajal jätkatakse tasu nõudmist. Tarbija leiab, et lepingust tulenev õigus võtta treeningpuhkust ei olnud seotud arstitõendi esitamise kohustusega ning sellise lisanõude esitamine ei olnud õigustatud.

Tarbija kinnitab, et soovib lepingu lõpetada.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud poolte seisukohtade ja asjas esitatud tõenditega ning hinnanud tõendeid tarbijakaitseseaduse (edaspidi TKS) § 57 lõike 2 kohaselt igakülgset, täielikult ja objektiivselt, leiab, et tarbija avaldus tuleb rahuldada osaliselt.

Tarbija sõlmis lepingu enda nimel spordiklubi teenuste kasutamiseks, mis ei ole seotud tema majandus- või kutsetegevusega. Asjaolu, et tarbija kasutas kirjavahetuses äriühingu e-posti aadressi ja e-kirja allkirja, ei muuda tehingu eesmärki. Kaupleja pakub spordiklubi teenuseid oma majandustegevuse raames. Seega on tegemist tarbijalepinguga võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 1 lg 5 ja 6 tähenduses ning tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tuleneva tarbijavaidlusega, mille lahendamine kuulub komisjoni pädevusse (TKS § 2 lg 1 p-d 1, 2 ja 6, § 40 lg 3). Lepingu p 1 kohaselt on leping tähtjatu. Kuna leping on suunatud püsiva kohustuse täitmisele, on tegemist tähtjatu kehtvuslepinguga.

Tarbija väidab, et ta ei ole sõlminud ega allkirjastanud lepingut, mille alusel ta oleks kohustatud vaidlustatud makseid tasuma. Komisjon sellega ei nõustu. VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega või muul viisil, kui sellest piisavalt ilmneb lepingupoolte kokkulepe. Spordiklubi liikmelepingu jaoks ei ole seaduses ette nähtud kindlat vormi ega omakäelise allkirja nõuet (VÕS § 11 lg 1) ning tahteavalduse võib teha mis tahes viisil, sh teoga, millest võib järeldada tahet tuua kaasa õiguslik tagajärg (tsiviilseadustiku üldosa seaduse (edaspidi TsÜS) § 68 lg 1 ja 3). Kaupleja selgituse kohaselt liitus tarbija veebikeskkonnas ja nõustus seal lepingu tingimustega; lepingudokumendi rubriigis „Liikmelepinguga nõustumine“ on märgitud vastus „Jah“. Ka tarbija enda selgitusest, et ta valis spetsiaalselt kallima paketi, nähtub, et ta valis kaupleja pakutud treeningpaketi ja liitus kaupleja klubiga. Tarbija ei ole vaidlustanud, et ta on alates 16.06.2025 olnud kaupleja klubi liige ja tasunud liikmetasusid; tarbija enda sõnul on ta kõik arved õigel ajal tasunud. Tarbija tugines 21.07.2026 ka ise lepingu p-le 7. Seega on poolte vahel sõlmitud kehtiv leping, mis on pooltele täitmiseks kohustuslik (VÕS § 8 lg 2).

Komisjon nõustub tarbijaga selles, et tal ei olnud tähtajalist lepingut. Lepingu tähtajatus tähendab aga, et lepingul ei ole kindlat lõpptähtpäeva ning see kehtib, kuni see üles öeldakse või pooled lepivad kokku selle lõpetamises. Tähtajatu leping ei lõpe iseenesest selle tõttu, et liige teenust ei kasuta või jätab arve tasumata. Ka Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (edaspidi TTJA) on spordiklubi lepingute kohta selgitanud, et teenuse kasutamata jätmine ei too automaatselt kaasa lepingu lõppemist ning ligipääsu peatamine kehtiva lepingu ajal ei vabasta liikmetasu tasumise kohustusest (TTJA 30.12.2025 selgitus „Teadlikult trenni: loe, mida spordiklubi või huviringiga liitumisel ja lepingu sõlmimisel silmas pidada“). Tarbija kogemus varasemates spordiklubides ei mõjuta käesoleva lepingu tingimusi.

Komisjoni e-keskkonnas on tarbija nõue märgitud lepingust taganemise nõudena. Tarbija soovib tähtajatu lepingu lõpetamist, vaidlustatud arvete tühistamist ja tasu mittenoudmist perioodi eest, mil ta ei saanud tervislikel põhjustel teenust kasutada, ning arstitõendi kulu hüvitamist. Komisjon hindab tarbija nõudeid nende sisu järgi.

Osaliselt on pooled vaidluse juba lahendanud. Pärast seda, kui tarbija esitas 31.07.2026 arstitõendi, krediteeris kaupleja juuni- ja juulikuu liikmetasu arved (kreeditarved nr 26438863 ja 26438864, kokku 108 eurot) ning vormistas 2026. aasta juuni, juuli ja augusti treeningpuhkuseks kohatasuga 8 eurot kuus. Seega ei nõua kaupleja tarbijalt liikmetasu ajavahemiku eest, mil tarbija enda sõnul ei saanud tervislikel põhjustel treenida, ning selles osas on kaupleja tarbija nõude enne otsuse tegemist rahuldanud. Seetõttu ei ole selles osas vaja otsust teha. Tarbijal ei ole vastuväiteid juuni ja juuli kohatasu tasumisele. Kaupleja 05.10.2026 seisukoha kohaselt tasus tarbija juuni, juuli ja augusti kohatasu kokku 24 eurot 18.08.2026; tarbija ei ole seda vaidlustanud.

Lahendamist vajavad seega järgmised küsimused: esiteks, kas tarbijal on õigus nõuda kauplejalt arstitõendi eest tasutud 15 euro hüvitamist; teiseks, kas kauplejal oli õigus nõuda augusti 2026 eest kohatasu 8 eurot; ning kolmandaks, millal leping lõppes ja kas kauplejal on õigus nõuda tarbijalt tasu 2026. aasta septembri ja oktoobri eest.

Tarbija on õigesti märkinud, et lepingu p 7 annab talle õiguse võtta treeningpuhkust mis tahes põhjusel üheks või kaheks järjestikuseks kalendrikuuks, et tegemist on lepingust tuleneva õigusega, mitte kaupleja suuremeelsusega, ning et lepingus ei ole treeningpuhkuse eeldusena ette nähtud arstitõendi esitamist. Lepingu osa on aga ka p 9, mille kohaselt algab treeningpuhkus, mille kokkulepe sõlmitakse kuu 15. kuni viimasel kuupäeval, ülejäärmise kalendrikuu esimesest kuupäevast. Tarbija pöördus kaupleja poole 21.05.2026, mistõttu oleks lepingu kohane treeningpuhkus saanud alata kõige varem 01.07.2026. Seda selgitas kaupleja tarbijale juba 21.05.2026, pakkudes treeningpuhkust juuliks ja/või augustiks ilma arstitõendit nõudmata ning paludes üksnes vabas vormis kinnitust soovitud perioodi kohta. Tarbija soovis aga puhkust juuni lõpuni. Lepingu kohaselt ei olnud tarbijal õigust juunikuu treeningpuhkusele. Samal põhjusel ei andnud tarbija 21.07.2026 viide lepingu p-le 7 („Ütleme siis et põhjus oli isiklik“) talle õigust tagasiulatuva lepingu kohaselt, sest p 9 kohaselt saab treeningpuhkus alata üksnes tulevikus.

Komisjon ei pea lepingu p-s 9 sätestatud korda ebamõistlikult kahjustavaks VÕS § 42 lg 1 tähenduses. Treeningpuhkus on lepingus ette nähtud lisavõimalus peatada liikmelisus väiksema kohatasu eest; seadusest sellist õigust ei tulene. Tingimus on selgelt sõnastatud ja näitega illustreeritud ning seob treeningpuhkuse alguse lepingus kokku lepitud igakuise arveldusega (lepingu p 4). Tingimus ei takista treeningpuhkuse kasutamist, vaid nõuab sellest mõistlikku etteteatamist. Tarbija ei ole p 9 kehtivust vaidlustanud ning on seda komisjonile esitatud

seisukohtades ise tsiteerinud.

Treeningpuhkuse tagasiulatuv vormistamine juuniks oli seega kaupleja pakkumine, mis väljus lepingus kokku lepitust. Kauplejal ei olnud kohustust sellist erandit teha ning ta võis seada erandi tegemisele tingimuse, et tarbija tõendab erandit õigustavat asjaolu – ajutist treeningvõimetust. Tervishoiutöötaja kinnitus ajutise treeningvõimetuse kohta on objektiivselt põhjendatud viis eristada tervislikest põhjustest tingitud erakorralisi olukordi ning kohelda liikmeid ühetaoliselt. Ka TTJA on eespool viidatud selgituses märkinud, et kui tarbija soovib spordiklubi lepingu tervislikul põhjusel erakorraliselt lõpetada, peab ta mõjuvat põhjust tõendama, näiteks arstitõendiga. Kaupleja selgitas tarbijale 21.07.2026 ja 22.07.2026, et detailseid terviseandmeid ei küsita ega vajata. Tarbijal oli vabadus otsustada, kas ta soovib erandit kasutada; tõendi esitamata jätmise korral oleks kehtinud lepingu tavapärane kord.

Eeltoodust tulenevalt ei rikkunud kaupleja tõendi küsimisega lepingust tulenevat kohustust. Lepingulise kahju hüvitamise nõue eeldab muu hulgas, et võlgnik on kohustust rikkunud ning et kahju on rikkumisega põhjuslikus seoses (VÕS § 100, § 101 lg 1 p 3, § 115 lg 1, § 127 lg 4). Tarbija kandis 15-eurose kulu selleks, et saada kaupleja pakutud soodustust, millele tal lepingu järgi õigust ei olnud. Tõendi esitamise tulemusel krediteeris kaupleja juuni- ja juulikuu liikmetasu arved kogusummas 108 eurot ning vormistas tarbijale treeningpuhkuse kolmeks järjestikuseks kuuks, kuigi lepingu p 7 näeb ette treeningpuhkuse kuni kaheks järjestikuseks kalendrikuuks. Materjalidest ei nähtu, et kaupleja oleks lubanud tõendi kulu tarbijale hüvitada.

Tarbija on viidanud ka sellele, et kaupleja jättis tema treeningpuhkuse soovi esialgu tähelepanuta; kaupleja kirjutas 02.06.2026, et „tundub“, et tarbija esialgne pöördumine jäi „kahe silma vahele“. See ei too kaasa kaupleja vastutust tõendi kulu eest. Kaupleja oli lepingu kohase võimaluse treeningpuhkuse juuliks ja/või augustiks tarbijale teatavaks teinud juba 21.05.2026, ning tarbija soovitud juunikuu treeningpuhkus ei olnud lepingu p 9 kohaselt võimalik sõltumata sellest, kas ja millal kaupleja tarbija 21.05.2026 saadetud kirjale vastas. Seega ei ole tarbija kantud kulu põhjuslikus seoses sellega, et kaupleja tarbija pöördumist esialgu tähelepanuta jättis (VÕS § 127 lg 4). Kaupleja väitel ei vastanud tarbija tema 02.06.2026 kirjale; komisjonile esitatud kirjavahetusest nähtub siiski, et tarbija küsis, kas tema sõnast ei piisa, ja keeldus terviseandmete jagamisest. See asjaolu ei mõjuta vaidluse lahendamist.

Kuna tarbijal ei ole kaupleja vastu 15 euro suurust kahju hüvitamise nõuet, puudub ka vastunõue, millega tasaarvestada kohatasu nõuet (VÕS § 197 lg 1). Tarbija ettepanek tasuda kahe kuu kohatasu asemel 1 euro ei ole seetõttu õiguslikult põhjendatud. Kuna tarbija on kohatasud kaupleja andmetel juba tasunud, oleks tarbija nõue sisuliselt nõue maksta talle 15 eurot; ka selleks puudub eeltoodud põhjustel alus. Nõue 15 euro hüvitamiseks tuleb jätta rahuldamata.

Komisjon märgib, et kaupleja 02.06.2026 e-kirja sõnastus („tõend või väljavõte, mis kinnitab teie tervislikku seisundit“) oli laiem kui kaupleja hilisemad selgitused, mille kohaselt piisab üksnes ajutist treeningvõimetust kinnitavast dokumendist ja detailseid terviseandmeid ei küsita. Tervisega seotud andmete küsimisel peab kaupleja piirduma eesmärgi saavutamiseks vajalikuga (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/679 (isikuandmete kaitse üldmäärus), art 5 lg 1 p c ja art 9). Isikuandmete töötlemise õiguspärasuse hindamine ei kuulu siiski käesoleva tarbijavaidluse esemesse ega mõjuta tarbija nõude lahendamist.

Tarbija on viidanud, et juuni lõpust ei kehtinud tema klubikaart ning talle esitati arveid teenuse

eest, mida ta ei saanud kasutada. Lepingu p 18 kohaselt (sarnaselt kaupleja tsiteeritud üldtingimuste p-ga 6.7) võib klubi liikme täitmata kohustuste korral keelduda oma kohustuste täitmisest, sh blokeerida liikmekaardi, kuni kohustuse täitmiseni (vt ka VÕS § 101 lg 1 p 2). Juunikuu liikmetasu, mille maksetähtpäev oli lepingu p 4 kohaselt 10.06.2026, oli juuni lõpus tasumata. Komisjonile esitatud materjalide kohaselt ei ole tarbija siiski pidanud tasuma liikmetasu ajavahemiku eest, mil ligipääs oli piiratud: kaupleja krediteeris juuni- ja juulikuu liikmetasu arved ning 2026. aasta juuni, juuli ja august vormistati treeningpuhkuseks, mille ajal liige lepingu kohaselt klubi teenuseid ei kasuta. Tarbija enda selgituse kohaselt ei tohtinud ta pärast operatsiooni kahe kuu jooksul treenida. Seetõttu ei tulene ligipääsu piiramisest tarbijale täiendavat nõuet ning komisjon ei pea vajalikuks hinnata, kas ligipääsu piiramine oli igas osas põhjendatud.

Tarbija leiab, et kaupleja lõpetas 17.07.2026 e-kirjaga lepingu 31.07.2026 ning talle ei saa seetõttu esitada arvet augusti eest. Komisjon sellega ei nõustu. Kui tahteavalduse saaja ei teadnud ega pidanudki teadma tahteavalduse tegija tegelikku tahet, tuleb kindlale isikule tehtud tahteavaldust tõlgendada nii, nagu tahteavalduse saajaga sarnane mõistlik isik seda samadel asjaoludel mõistma pidi (TsÜS § 75 lg 1 teine lause). Kaupleja 17.07.2026 e-kiri kandis pealkirja „Hoiatus“ ning selles teatati, et „võla mittetasumisel“ lõpetab kaupleja lepingu jooksva kalendrikuu lõpuga ja loovutab võlanõude inkassoettevõttele. Tegemist oli hoiatusega võimalike tulevaste meetmete kohta juhaks, kui võlga ei tasuta, mitte avaldusega, millega kaupleja oleks lepingu tingimusteta üles öelnud. Materjalidest ei nähtu, et kaupleja oleks pärast 17.07.2026 teatanud tarbijale, et ta on lepingu võlgnevuse tõttu üles öelnud. Vastupidi, 31.07.2026 krediteeris kaupleja juuni- ja juulikuu liikmetasu arved, mille tasumata jätmine oli hoiatuse aluseks, ning käsitles lepingut jätkuvalt kehtivana, esitades arve augusti 2026 kohatasu eest; ka kaupleja 14.08.2026 teade käsitles augustit lepingu kehtivuse aega jääva treeningpuhkuse kuuna. Seega ei lõppenud leping 31.07.2026 kaupleja ülesütlemisega. Komisjon mõistab, et kaupleja automaatteavituse sõnastus koos hilisemate vastukäivate teadetega võis tarbijas segadust tekitada, kuid see ei muuda teavituse õiguslikku tähendust.

Nagu allpool selgitatud, kehtis leping kuni 31.08.2026. Lepingu p 6 kohaselt tuli liikmel lepingu kehtivuse ajal tasuda liikmetasu sõltumata sellest, kas ta klubi külastab. Kaupleja ei nõudnud tarbijalt augusti eest liikmetasu 54 eurot, vaid vormistas augusti treeningpuhkuseks ja nõudis hinnakirjajärgset kohatasu 8 eurot, mis on tarbijale soodsam kui lepingu tavapärane kord. Seega oli kauplejal õigus nõuda augusti 2026 eest 8 eurot (arve nr 26438865) ning tarbija nõue augustikuu arve tühistamiseks tuleb jätta rahuldamata. Kaupleja andmetel on tarbija selle summa ka tasunud.

VÕS § 195 lg 3 kohaselt võib tähtajatult sõlmitud kestvuslepingu kumbki lepingupool mõistliku etteteatamistähtajaga üles öelda, kui seadusest või lepingust ei tulene teisiti. Lepingu p-de 10–12 sõnastuse kohaselt toimub lepingu lõpetamine liikme soovil lõpetamise kokkuleppega, kuid p 10 kohaselt on sellist kokkulepet võimalik sõlmida igal ajal. Sisuliselt on tegemist liikme õigusega leping igal ajal lõpetada, järgides p-s 12 sätestatud tähtaegu: kui soov esitatakse kuu 15. kuni viimasel kuupäeval, lõpeb leping järgneva kalendrikuu viimasel kuupäeval. Lepingu p 13 viitab ühepoolsele ülesütlemisele üldtingimustes sätestatud alustel ja korras, kuid üldtingimusi komisjonile esitatud ei ole ning kaupleja ei ole väitnud, et need näeksid liikme jaoks ette p-des 10–12 sätestatust erineva korra. Kaupleja kohaldas tarbija 21.07.2026 avaldusele ise p-s 12 sätestatud tähtaegu. Selline etteteatamistähtaeg on seotud igakuise arveldusega ning on pikimal juhul ligikaudu poolteist kuud; komisjoni hinnangul ei ole see tarbijale ebamõistlikult pikk (VÕS § 42 lg 3 p 31).

21.07.2026 kell 11.36 kirjutas tarbija kaupleja klubi juhataja e-posti aadressile: „Soovin ka lõpetada lepingu“. Tahteavaldus oli ühemõtteline ning kaupleja mõistis seda lepingu lõpetamise soovina: kaupleja 22.07.2026 vastus, mille all on tsiteeritud tarbija 21.07.2026 kell 11.36 kiri, algab lepingu lõpetamise osas sõnadega „Mis puudutab teie soovi liikmelisus lõpetada“ ning märgib: „Kuna lõpetamise soov jõudis meieni 21.07., saab liikmelepingu lõpetada kõige varem seisuga 31.08.“ Tahteavaldus muutus kehtivaks 21.07.2026, kui see jõudis kauplejani (TsÜS § 69 lg 1). Seadus ei näe spordiklubi lepingu lõpetamise avalduseks ette kindlat vormi ning tahteavalduse võib teha mis tahes viisil (TsÜS § 68 lg 1). Kaupleja klubi juhataja oli samal päeval kell 11.24 ka ise kinnitanud, et liikmelisuse lõpetamiseks on vajalik avaldus „kas kirjalikult või klubis kohapeal“, ning 05.10.2026 palus kaupleja tarbijal lõpetamise soovist kirjutada klubi juhatajale – just nii oli tarbija 21.07.2026 toiminud. Kaupleja ei teatanud tarbijale 22.07.2026, et lepingu lõpetamiseks peab ta veel klubis kohapeal kokkuleppe allkirjastama, vaid nimetas üksnes lepingu varaseima lõppemise kuupäeva. Ka treeningpuhkuse puhul ei nõudnud kaupleja lepingu p-s 8 ette nähtud omakäeliselt allkirjastatud kokkulepet, vaid palus 21.05.2026 saata vabas vormis kinnituskirja.

Kaupleja hilisem seisukoht, et tarbija ei ole lepingut lõpetamas käinud ega sellest e-kanalite kaudu teada andnud, on vastuolus kaupleja enda 22.07.2026 kirja ja komisjonile esitatud kirjavahetusega. Kaupleja ei tuginenud tarbija 21.07.2026 avalduse puhul lepingu p-le 11, mille kohaselt sõlmitakse lõpetamise kokkulepe spordiklubis ja allkirjastatakse omakäeliselt, vaid käsitles e-kirja lepingu lõpetamise soovina ja arvestas selle saabumise kuupäevast lähtudes lepingu varaseima lõppemise kuupäeva. Kaupleja ei saa hiljem hea usu põhimõttega (VÕS § 6 lg 1) vastuolus olevalt väita, et tarbija sellist avaldust ei teinud. Kaupleja ei tuginenud ka lepingu p-le 18, mis lubab klubil liikme täitmata kohustuste korral keelduda lepingu lõpetamise kokkuleppe sõlmimisest: kaupleja nimetas 22.07.2026 lepingu varaseima lõppemise kuupäeva seda võla tasumisega sidumata ning krediteeris 31.07.2026 juuni- ja juulikuu liikmetasu arved.

Komisjon märgib täiendavalt, et isegi kui kaupleja tugineks lepingu p-le 11, ei saaks ta sellega tarbija 21.07.2026 avalduse kehtivust eitada. Lepingu p 11 on tüüptingimus (VÕS § 35 lg 1). Tingimus, mille kohaselt saab veebikeskkonnas lepingu sõlminud tarbija lepingu lõpetada üksnes isiklikult spordiklubis kohal käies ja omakäeliselt allkirjastades, ei piirdu tahteavalduse vormiga, vaid seab tarbija tahteavalduse teatavaks tegemisele seadusest erineva ja tarbijale kahjuliku nõude (VÕS § 42 lg 3 p 35) ning muudab lepingust vabanemise oluliselt keerulisemaks kui lepingu sõlmimine. Komisjoni hinnangul oleks selline tingimus tarbijalepingus ebamõistlikult kahjustav ja seega tühine (VÕS § 42 lg 1; nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ art 3 lg 1 ja art 6 lg 1). Tühisele tüüptingimusele ei saa tõlgendamisega anda sisu, mille kohaselt see kehtib (VÕS § 39 lg 2), ning selle asemel kohaldatakse seadust (VÕS § 41), mille kohaselt saab tähtajatu kestvuslepingu üles öelda teisele lepingupoolele tehtud tahteavaldusega (VÕS § 195 lg 3; TsÜS § 68 lg 1 ja § 69 lg 1). Lepingu p 19, mille kohaselt asendatakse tühine säte sisu poolest võimalikult lähedase kehtiva sättega, seda ei muuda, sest tüüptingimuse tühisuse tagajärjed tulenevad seadusest ning ebamõistlikult kahjustavat tingimust ei saa asendada kauplejale võimalikult soodsa kehtiva tingimusega (VÕS § 39 lg 2 ja § 41; vt ka Euroopa Kohtu 14.06.2012 otsus kohtuasjas C-618/10 Banco Español de Crédito).

Tarbija 21.07.2026 avaldus ei sisaldanud soovitud lõppemise kuupäeva. Mõistlik isik kaupleja asemel pidi seda mõistma soovina lõpetada leping esimesel võimalikul kuupäeval (TsÜS § 75 lg 1). Kuna avaldus jõudis kauplejani kuu 21. kuupäeval, lõppes leping lepingu p 12 kohaselt järgneva kalendrikuu viimasel kuupäeval ehk 31.08.2026, mida kaupleja ise 22.07.2026 nimetas

lepingu varaseima lõppemise kuupäevana.

Komisjon märgib lisaks, et 14.08.2026, st kuu 14. kuupäeval. palus kaupleja komisjoni e-keskkonnas tarbijal teada anda, kui ta soovib lepingu augustikuu lõpuga lõpetada, ning tarbija vastas samal päeval, et soovib lepingu lõpetada. Ka see avaldus oleks lepingu p 12 kohaselt toonud kaasa lepingu lõppemise 31.08.2026. Kuna leping lõppes juba tarbija 21.07.2026 avalduse alusel, ei pea komisjon tuvastama, millal see vastus kauplejale kättesaadavaks sai.

Kaupleja 21.08.2026 e-kiri „Aitäh, et olid liige!“ ei sisalda lepingu lõppemise kuupäeva. Kuna kaupleja käsitles augustit lepingu kehtivuse aega jääva treeningpuhkuse kuuna (arve nr 26438865 ja kaupleja 14.08.2026 teade), ei saa sellest kirjast järeldada, et leping oleks lõppenud juba juuli lõpus. Küll aga räägib see kiri vastu kaupleja hilisemale väitele, et tarbija ei ole lepingu lõpetamise soovist teada andnud.

Lepingu ülesütlemisega lõppesid poolte lepingust tulenevad edasised kohustused, sealhulgas tarbija kohustus tasuda liikmetasu (VÕS § 186 p 6). Asjaolu, et august 2026 oli vormistatud treeningpuhkuseks, ei too kaasa lepingu „aktiveerumist“ septembrist. Lepingus kirjeldatud liikmetasu maksmise kohustuse automaatne taastumine pärast treeningpuhkust eeldab, et leping kehtib; käesoleval juhul lõppes leping samal päeval kui treeningpuhkus. Kauplejal ei ole seega õigust nõuda tarbijalt lepingu alusel tasu 31.08.2026 järgneva aja eest ning tarbijale 2026. aasta septembri ja oktoobri eest esitatud arved tuleb tühistada. Kaupleja on 05.10.2026 ka ise kinnitanud, et on valmis lepingu tagasiulatuvalt lõpetama ja arved tühistama, kui tarbija teatab lõpetamise soovist klubi juhatajale; tarbija oli seda teinud juba 21.07.2026. Kaupleja ei ole komisjonile esitanud septembri ja oktoobri arveid ega nende numbreid või summasid, mistõttu viitab komisjon resolutsioonis arvetele nende perioodi järgi.

Kuna kaupleja asus ka komisjonimenetluses seisukohale, et leping kehtib ja tarbijal on tasumata arveid, on tarbijal õiguslik huvi, et komisjon tuvastaks lepingu lõppemise ning selle, et kauplejal puudub õigus nõuda tasu lepingu lõppemisele järgneva aja eest.

Eeltoodust tulenevalt rahuldab komisjon tarbija avalduse osaliselt: tuvastab, et leping lõppes 31.08.2026 ja et kauplejal ei ole õigust nõuda tarbijalt lepingu alusel tasu 31.08.2026 järgneva aja eest, ning kohustab kauplejat tühistama tarbijale 31.08.2026 järgneva aja eest esitatud arved, sh 2026. aasta septembri ja oktoobri arved. Juuni- ja juulikuu liikmetasu osas on kaupleja tarbija nõude rahuldanud. Tarbija nõue augusti 2026 kohatasu arve tühistamiseks ja arstitõendi kulu 15 euro hüvitamiseks tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/